

Text: Jan Klouček Foto: Jiří Lněniček

JIZERSKÁ 50 v Mělníce

vítěz

Tak jako Gary Lineker o fotbale říkal, že je to krásná hra, kterou hraje dvaadvacet hráčů a kterou vždycky vyhrají Němci, je možné o Mělnické Jizerské 50 prohlásit, že jde o nádherný závod, kterého se účastní na sto běžců a který vždy vyhraje Pepa Hájek. Započítáme-li totiž i letošní ročník, radoval se tento mělnický šampion z vítězství celkem osmkrát, třikrát skončil na druhém místě a čtyřikrát získal místo třetí. Nevynechal ani jeden z šestnácti ročníků, což znamená, že bedna bez Pepy byla k vidění pouze jednou jedinkrát. Letošní triumf měl navíc stížený zraněním, když všechny okruhy proběhl s kotníkem utaženým v dlaze. Vzhledem k tomu asi ani nepřekvapí jeho odpověď na otázku, zda má po všech těch letech ještě z triumfu radost. «Mám a obrovskou. Také díky lidem, kteří mi celou dobu fandí. Je to sice o náhodě, ale snad i trochu o vůli, mám totiž vždycky ohromnou chuť vyhrát. Je to poslední sport, který dělám profesionálně.» A pak že jde v Mělníku jen o zábavu nadšenců – amatérů.

Do začátku závodu zbývá pár vteřin, napětí v publiku stoupá, závodníci s nervozitou sledují nabitý kolt ve startérově pravici. Mnozí z nich ještě koutkem oka stihnou zkontrolovat vázání, možná i mrknout na lebku nedaleko stojícího Fantomase, ale na víc už není čas. Hlasitá rána se několikrát odrazí od podloubí blízkých domů, tribuny bouří a několik

teprve přeskok plazmo s půllitrem v ruce v podání bílé paní. Bouře nadšení po jejím úspěšném pokračování v závodě logicky nebere konce. Druhé kolo, další pivo, další lavina. A do třetice všeho dobrého. Kdo se dostane až sem, musí ještě před přetřazením cílové pásky hodit tenisák do otevřených úst sněhulákových a až poté padnout k nohám šilících fandů...

desítek nohou kmitá vpřed! Hned od prvních metrů je jasné, že i letos se na startu sešla absolutní letnoběžkařská špička. Technika borců na čele je famózní, ladnost, s jakou se celé pole přesouvá k první občerstvovací stanici, bere dech. U pípy tempo sice drobně polevuje, přece jen dehydratace v červnu hrozí o poznání více než v prosinci, ale za zatáčkou již ti nejlepší opět závodí na krev. Frekvence, s jakou většina borců překonává velkou lavinu, nutí k zamýšlení nad intenzitou jejich tréninku. I pouhé přejítí poházených větví

Přibližně takovou scénu je možné rok co rok, již šestnáct let vidat koncem června na mělnickém náměstí Míru, kde se díky nápadu čtveřice pořadatelů běhá (s drobnými úpravami) letní verze slavné Jizerské 50. Že úvodní popis závodu zní poněkud zmateně? Je to možné, avšak ve skutečnosti je klání samotné ještě o poznání šilenější, než by se dle těchto pár slov dalo usuzovat. Koncem školního roku se zkrátka u soutoku našich dvou největších řek dějí věci. Běžkaři i neběžkaři, mladí i staří, ženy i muži se tu v převlecích za prakticky cokoli a kohokoli sejdou, aby změřili síly v běhu po dlažebních kostkách s běžkami na nohou. A aby to neměli tak jednoduché, do cesty jim pořadatelé v každém kole postaví jeden «bar» a jednu «lavinu». Pod barem si přitom představte místo, kde je nutné zastavit a vypít co nejrychleji žejdlík piva, zatímco lavinu symbolizuje poházená hromada větví vybízející k překonání libovolným stylem – ovšem s lyžemi na nohou. Je jasné, že oběhnutí celého dvousetmetrového náměstí není žádným piánkem, tím spíše, že u jednoho kola nikdy nezůstane. Rozběhy jsou vypsány na dva, finále dokonce na tři okruhy. Pokud tedy doběhnete v úvodním klání mezi prvními, čeká vás hodinový odpočinek a další tři kola, tři piva a tři laviny završené závěrečným hodem tenisáku po sněhulákoví. Žádná sranda po dvou a půl litru piva a kilometrovém běhu na běžkách. Drobně zvýhodněny jsou ženy, na které u občerstvovaček čeká pivo v dětské velikosti, ale ani jejich muška ve finále nebývá stoprocentní...

Mnohem méně námahy rozhodně zažívají mělničtí diváci nemající sice šanci pozvednout pohár pro vítěze a dostat na krk houskový věnec, ale i tak si padesátku užívají. Ono sledovat statného King Konga, rozvážného vodníka, operujícího chirurga a opáleného Mexičana, kterak po pátém pivu společně překonávají hromadu větví, představuje pohled řekněme úsměvný. Přáním organizátorů navíc je vytvořit odpoledne a večer pro celou rodinu. Proto je každoročně připraven bohatý program i pro nejmladší návštěvníky, jehož vrcholem bývá dětský závod, startující před kategorií dospělých a logicky oprostěný od konzumace chmelového moku. Celé zábavné odpoledne večer uzavírá koncert lokálně populární kapely. Zkrátka není divu, že již několik let po sobě přilákaly letní běžky na Mělníku přes dvě tisícovky dobře se bavících diváků.